

УДК 615.451.3: 616.521

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ У ФОРМІ СПРЕЮ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ЕКЗЕМИ

Ничик І.В., Криклива І.О., Хохлова Л.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

У світі в 21 столітті склалася важка епідеміологічна ситуація зі захворюваннями шкіри. Проблемою для України залишається достатньо високий рівень захворюваності на такі захворювання, як дерматити, екземи, псоріаз, які вражають значну частину населення і спостерігається подальша тенденція до її збільшення у структурі загальної захворюваності. Екзема представляє собою поліетіологічне хронічне рецидивуюче захворювання шкіри запального характеру, що характеризується поліморфізмом висипних елементів з перевагою дрібних пухирців, які швидко розкриваються („закипають”) з утворенням мокнутих ерозій, відчуттям свербіжу та печіння у ділянках ураження. Частка цієї хвороби у структурі дерматологічних захворювань складає від 15% до 20%, а серед госпіталізованих хворих – 20% – 40%. В останні роки екзема має тенденцію до більш тяжкого клінічного перебігу з розвитком ускладнень, хронічним перебігом захворювання, достатньо частими рецидивами, які резистентні до стандартних методів лікування, що є причиною тривалої непрацездатності пацієнтів, зниження якості їх життя та соціальної активності. Все це обґрунтовує важливе медико-соціальне значення проблеми лікування даного захворювання. Найчастіше проводиться комплексне лікування екземи з урахуванням стадії процесу. Базисними препаратами для місцевого лікування екземи є глюкокортикостероїди (ГКС), які ефективно впливають на різні ланки патогенезу захворювання, але ці препарати мають імуносупресивну активність, що призводить до приєднання вторинної мікробної інфекції, яка значно знижує ефективність традиційних методів лікування, стає причиною розвитку ускладнень і сенсibiliзації організму хворих на екзему. Існують комбінації ГКС з антибіотиками, які володіють широким спектром антимікробної дії, але вони мають високу токсичність. На відміну від ГКС препарати на основі лікарської рослинної сировини, володіють рядом переваг: не мають імуносупресивної дії, можуть тривалий час застосовуватися, без ризику виникнення суттєвих побічних ефектів. Для місцевого лікування екземи застосовуються різні лікарські форми - м'які лікарські форми (мазі, креми, пасти), препарати під тиском (аерозолі та спреї). Остання група достатньо ефективна, але малочисельна, та випускається у вигляді монопрепаратів. Головними недоліками таких препаратів є відсутність широкого спектра дії, а незадовільний добір допоміжних речовин, не забезпечує достатнього вивільнення діючих речовин та відсутність пролонгованої дії.

Усе вище зазначене свідчить про необхідність створення нового вітчизняного лікарського засобу комбінованого складу, який буде містити як компоненти рослинного так синтетичного походження для лікування такого поліетіологічного захворювання як екзема.